

Tőkés: lépünk fel a posztkommunista visszarendeződés ellen

2013. 2. 25.

Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából tartott mai sajtótájékoztatóján a posztkommunista visszarendeződésből fakadó, és egyre aggasztóbb méreteket öltő kisebbség-, illetve magyarellenes megnyilvánulásokról beszélt.

A sajtótájékoztatón közzétett nyilatkozatában – melyet csatolva találnak – hét pontban összegezte a román **nacionalista-posztkommunista restauráció** jogfosztásait, melyek orvoslásáért az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt szövetségesei közreműködését kéri. Tőkés László aggasztónak nevezte, hogy egyes magyar politikai erők – a Romániai Magyar Demokraták Szövetsége és a Magyar Szocialista Párt – tudatosan vagy jóhiszeműségből asszisztálnak ehhez a többségi politikához, és felszólította a nevezett politikai tömörülések képviselőit, hogy ha már nem tudnak segíteni az említett jogfosztások ügyében, akkor legalább ne akadályozzák ezek megoldását.

Antal János, az EP-képviselő külügyi tanácsosa felelevenítette: a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából tartott pénteki megemlékezésen Tőkés László és **Milan Zver** EP-képviselők egy közös nyilatkozatban foglaltak állást a kommunista múlt hiteles feltárása, és az elkövetett bűnök jóvátétele érdekében. Az igazság feltárása és az emberiség elleni bűnök elkövetőinek felelősségre vonása elengedhetetlen feltétele annak, hogy a jövő az emberi méltóság és a társadalmi méltányosság alapjaira épüljön – szerepel a nyilatkozatban. Antal János az áldozatokra való emlékezés fontosságát hangsúlyozta, felhívva a figyelmet arra, hogy a temesvári népfelkelés első áldozata **Újvárossy Ernő** volt, akit 1989 szeptemberében, a városszéli erdőben találtak holtan. Megemlékezett **Sas Kálmán** érmihályfalvi református lelkipásztorról is, akit szintén gyanús körülmények között likvidáltak, úgy, hogy temetési helye mind a mai napig ismeretlen. Tőkés László elmondta: ha jogi úton nem sikerül tisztázni a két áldozat ügyét, akkor a politika eszközével fognak élni; jövőre lesz Sas Kálmán születésének 110. évfordulója, ezért lépéseket tesznek majd a volt érmihályfalvi lelkipásztor földi maradványainak felkutatására és a leszármazottak óhaja szerinti eltemetésére.

Az EP-képviselő arról tájékoztatta a sajtó képviselőit, hogy pert indított az egyik román – a volt szekus **Dan Voiculescu** érdekeltségébe tartozó, közismerten magyarellenes – televízió ellen, mely nemrégiben minősíthetetlen hangnemben támadta az erdélyi magyarságságot.

NYILATKOZAT

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából, a megelőző napokon **Nagyváradon** és **Székesfehérváron** emlékeztünk meg a diktatúra áldozatairól. A rendezvények helyszínei, illetve azok **hazai, szlovéniai, szerbiai** és **magyarországi** tárgyú előadásai az egész kelet-közép-európai térség, a volt szovjet tábor közös múltjaként jelenítették meg az ateista totalitárius önkényuralmi rendszer korszakát, melynek nemcsak a tulajdonképpeni áldozatok – vagyis az üldözöttek, a kivégzettek és a meggyilkoltak –, hanem elnyomott országaink egész társadalmi is szenvedő alanyai voltak.

Hatásaiban és következményeiben ez a fájdalmas múlt tovább él. A kommunizmus visszahúzó örökségétől csak olyanképpen szabadulhatunk meg, hogyha kendőzetlenül feltárjuk **a múlt valóságát** és ennek révén kiderítjük az **igazságot**. **Igazság-** és **jóvátétel** nélkül nemcsak a vörös diktatúra áldozatainak maradunk adósai – de a demokratikus rendszerváltozás és a társadalmi megújulás sem vihető véghez.

A vajdasági vagy a szlovéniai tömeggyilkosságok tagadása a holokauszttagadáshoz hasonlítható. A **múlt bevallása** és **jóvátétele** nélkül nem lehet szó igazi megbékélésről, és ez **Szerbia** európai csatlakozásának is elengedhetetlen feltétele. A jelenlegi délvidéki magyarellenes erőszak is csak ezen az úton szüntethető meg – hangzott el Nagyváradon.

A hírhedt **Szekuritáté** társadalom-, kisebbség- és egyházellenes büntetteit bemutató székesfehérvári filmvetítés és kerekasztal a titkosszolgálati múlt **átvilágításának** a fontosságára hívta fel a figyelmet, melynek halogatása vagy elmaradása **posztkommunista visszarendeződéshez** vezet, és a volt kommunista országokat sújtó erkölcsi és gazdasági válságból való kijutást akadályozza.

Az **önkényuralmi jelképek** – köztük a horogkereszt és az ötágú vörös csillag – használatának tilalmát feloldó magyarországi alkotmánybírószábi döntés nem csupán az egykori áldozatok százazreinek az emlékéért gyalázza meg, hanem az országot tönkretévő szélsőséges és utódkommunista erők alá is lovat ad, és nemzeti érdekeink érvényesítését hátráltatja.

A **Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja** az időszerűség erejével hívja fel a figyelmünket arra, hogy az **1989-ben** elkezdődött rendszerváltozás és demokratikus átalakulás töretlen folytatásának következetességével nézzünk szembe a kommunista múlttal, igyekezzünk szabadulni annak káros örökségétől, és határozottan lépünk fel a posztkommunista visszarendeződés bármely formája és megnyilvánulása ellenében.

Közel negyed évszázaddal a **Ceaușescu-diktatúra** bukása után, megdöbbenéssel tapasztaljuk a kommunista restauráció következő jelenségeit és eseteit:

1. Felerősödő kisebbség-, illetve magyarellenesség. Verbális magyarellenes agresszió a román médiában. Az ún. magyar kártya újbóli kijátszása. Nyíltan vagy burkoltan magyarellenes közigazgatási és jogi eljárások foganatosítása, a hátrányos megkülönböztetés vagy a kollektív megfélemlítés jegyében.

2. Az ország közigazgatási-regionális átszervezésének – Ceaușescu korszakára emlékeztető – terve, a magyar nemzeti közösség, illetve **Székelyföld** rovására, a Trianont követő és a nacionálkommunista asszimilációs-homogenizációs politika folytatásaképpen.

3. A magyar autonómia-törekvések antidemokratikus visszautasítása és megbélyegezése. **Bukarest** által fenntartott és bátorított, ellenséges propagandahadjárat Székelyföld és más magyar vidékek területi, illetve a romániai magyar közösség kulturális önrendelkezése lejáratására. (Magyarország bukaresti nagykövetének kiutasítással való megfenyegetése – ennek részeképpen.)

4. „Szimbolikus agresszió” (Németh Zsolt államtitkár kifejezése) a székely zászlók szabad használata ellen. Ez a „zászlóháború” azokra a kommunista időkre emlékeztet, amikor nemzeti jelképeink – például a magyar himnusz éneklése – szigorú tilalom alá estek.

5. A „be nem avatkozás” Ceaușescu-doktrínájának a **Victor Ponta** miniszterelnök általi „felmelegítése” – a romániai kisebbségi kérdés, illetve a magyar közösség kérdésének az állami „belügyként” való kezelése tekintetében.

6. A magyar felsőoktatás korlátozása – különös tekintettel a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen uralkodó törvénytelen és magyarellenes állapotokra. (Emlékeztetes, hogy 1959-ben Ceaușescu irányításával számolták fel a kolozsvári Bolyai Tudományegyetemet, utóbb pedig fokozatosan elrománosították a marosvásárhelyi orvosképzést.)

7. Erdélyi magyar nagyjaink kulturális örökségünkben való kizárásának a kommunista kultúrpolitikát idéző gyakorlata – példának okáért **Wass Albert** és **Nyíró József** esetében.

A sort tovább folytathatnánk. (Ezennel nem térünk ki a posztkommunista visszarendeződésnek a romániai társadalom egészét sújtó jelenségeire.)

Az ilyenképpen kialakult helyzetben különösképpen aggasztó mindazoknak a **magyar politikai erőknél** a viselkedése, melyek tudatosan vagy jóhiszeműségből, tevőlegesen vagy hallgatásukkal, opportunista vagy cinkos módon **asszisztálnak** ehhez a román – többségi – politikához.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** – szövetségesei közreműködését keresve – következetesen és határozottan visszautasítja a román nacionalista-posztkommunista restauráció mindenfajta megnyilvánulását. Ezzel együtt köszönetet mond a **Magyar Kormány** támogatásáért és segítségéért – a felsorolt jogfosztások és sérelmek vonatkozásában (1-7.).

Ezzel szemben, hasonló következetességgel szólítja fel az **RMDSZ**-t, valamint a **Magyar Szocialista Pártot**, hogy ha már kellő módon és mértékben nem tudnak vagy nem képesek együttműködni és segíteni a felsoroltak ügyében (1-7.) – legalább ne ártsanak és ne akadályozzák ezek megoldását.

A **Szociáldemokrata Szövetséggel** (USL) kötött természetellenes **titkos paktum** arra enged következtetni, hogy az RMDSZ március 10-i, marosvásárhelyi autonómia-tüntetésünkről való távolmaradása mögött hasonló háttéralkuk, illetve – a nemzeti érdekeinket figyelmen kívül hagyó – pártérdekek húzódnak meg. Egyenesen fájdalmas, hogy miközben Ponta miniszterelnök „ellenségnek” kiáltja ki **Orbán Viktor** kormányfőt, **Kelemen Hunor** RMDSZ-elnök a „cinikus bukaresti és budapesti politikusok” közé sorolja a **Fidesz** vezetőit, a román utódkommunista párt elnökét, Victor Pontát viszont „nagyon korrektnek, nyitottnak és fogékonyak” minősíti.

„Madarat tolláról, embert barátjáról”. **Markó Béla** RMDSZ-háttérelnök Ponta szocialista testvérpártjának elnökével, **Mesterházy Attilával** barátkozik, s ugyanebben a sorban helyezkednek el **Bajnai Gordon** volt kormányfő és **Bokros Lajos** volt szocialista miniszter – akikhez fűződő pártbéli nexusát Markó az erdélyi autonómia atyjának, **Kós Károlynak** a nevével próbálja hitelesíteni.

Victor Ponta küszöbön álló, budapesti látogatásával és „barátjával”, Mesterházy Attila MSZP-elnökkel való találkozásával máris a Kárpát-medencei **Szocialista Internacionálé** körvonalazódik. Netalán a **Kempinszki Hotelben** is szeret éjteni majd egy koccintásnak, **Szanyi Tibor** képviselő és **Verestóy Attila** szenátor társaságában, és eközben alkalmuk nyílik megbeszélni, hogy „vajon Románia adhat-e területi autonómiát egy olyan lakossági csoportnak, amelynek tagjai egyre nagyobb számban más állam polgárai” (sic! – Sz. T.); valamint azt, hogy a marosvásárhelyi Székely Szabadság Napja miért is számít „egyéni vagy csoportos provokációnak” (sic! – V. A.)...

És hogyha valaki még ezek után is kételkedne az egy tőről fakadt magyarországi, romániai és erdélyi **szocialista hármis** szövetségének hitelességében, akkor megnyugtatóképpen hadd tudja meg azt, hogy az RMDSZ Képviselőtanácsa a 2013-as esztendő **Bethlen Gábor-** és **Kós Károly-émlékvé** nyilvánította, melyeknek fővédnökségére – minden bizonnyal – Pontát és Mesterházyt kérte fel...

Nagyvárad, 2013. február 25.

Tőkés László
európai képviselő
az EMNT elnöke

